У НОВЫМ ІНТЭРНАЦЕ

З часу перасялення студэнтаў у новы інтэрнат санкамісія некальке раз рабіла агляд пакояў.

Агульны выгляд новага інтэрната добры. Усе пакоі дастаткова прасторныя, светлыя і цёплыя. Падлогі заўсёды чыстыя. Сталы і тумбачкі засланы салфеткамі, пасцелі засланы белымі пакрываламі. На вокнах вісяць прыгожыя гардзіны. Кожная рэч на сваім месцы. Прыемна жыць у такім пакоі. У ім ёсць усе ўмовы для працы і адпачынку.

Студэнты ў пераважнай большасці змагаюцца за выкананне санмінімума, за

Агульны выгляд пакоя № 18 у новым інтэрнаце.

ўтульны і культурны выгляд пакояў.

Асабліва прыкладны пакой **№ 18,** дзе жывуць студэнты гістфака III курса, староста **Капенгут; № 57,** біяфак IV курса— староста **Пятровіч, № 50, хімфак** IV курс староста **Генерсон; № 17,** гістфак II і III курс — староста **Бернштэйн,** № 25 — біяфак — староста **Рухімовіч; №** 19— геафак III курс—староста **Сенькоуская,**

Побач з гэтым культурным утрыманнем пакояў у нашым новым інтэрнаце, на вялікі жаль і сорам, найшліся і адсталыя у культурных адносінах людзі, якія не жадаюць выконваць элементарных патрабаванняў санмінімума, якія замкнуліся у сваей уласнай бруднай скарлупе, якія адарваліся ад агульнага імкнення студэнтаў — стварэння ўтульнай і культурнай абстаноўкі.

Іх адзінкі, і таму яны асабліва заметны на фоне асноўнай масы культурных і акуратных студэнтаў.

У пакоі **№ 61** жывуць студэнты III курса хімфака (староста **Шульдзішоў).** Асаблівай увагі заслугоўваюць жыхары **Селіцкі** і **Строгі.** У тав. Селіцкага замест коўдры— матрац, замест навалачкі — брудны, надобны на анучу, уціральнік, якім ноччу тав. **Селіцкі** абарачвае падушку, а раніцой выцірае ім рукі і твар (рацыянальнае скарыстанне). Простыні няма зусім. Вопратка прасуецца пад падушкай і матрацам. Сусед Селіцкага тав. **Строгі** таксама не адстае. У некаторых выпадках ён нават пераўзыйшоў суседа. Тав. **Строгі** заўсёды ходзіць з накрахмаленым каўнярам, трымаецца, што «джэнтэльмен», але гэта толькі парадны выгляд, а ў быту зусім іншае: у тумбачцы ў яго разам з хлебам ляжыць мыла і мачалка, паветра ў ей затхлае, гнілое. Пасцель не ў парадку.

У пакоі **№ 68,** фізмат III курс, староста тав. **Гуло, жыве** тав. **Баразна.** Ён носіць брукі «чарльстон». На погляд хлапец з форсам, а пасцель у яго ў такім «парадку», што фарснуць няма чым: простыні няма зусім, навалачка падобна да анучы, якой боты выціраюць ад гразі, у тумбачцы поўнае аб'яднанне гастранома з універмагам.

У пакоі **№ 46,** хімфак IV курс, у тав. **Конюшко** брудная простыня, што зусім не гармaніруе з яго знадворным выглядам. Староста пакою тав. Ларчанка не мае коўдры, брудная простыня, замест уціральніка.

У пакоі **№ 58** у тт. **Пыжа і Пузевіча** у тумбачках брудная бялізна.

Як не сорамна, а вышэйпералічаныя студэнты займаюцца на III і IV курсах універсітэта. Людзі добра забяспечаны. Яны носяць дарагія касцюмы і накрахмаленыя каўняры. Рыхтуюцца праз год-два стаць навуковымі работнікамі і ў гэты-ж час вядуць сябе ў інтэрнаце самым некультурным чынам.

Наша комуністычная партыя і савецкая ўлада далі нам новы добры інтэрнат. Ён добра абсталяваны, нам створаны найлепшыя умовы для выдатнай вучобы і культурнага адпачынку. Гэтыя сталінскія клопаты аб людзях абавязваюць нас выдатна вучыцца і быць культурнымі ў быце.

РАЗГАРНУЦЬ СОЦСПАБОРНІЦТВА

Соцспаборніцтва павінна быць накіравана на барацьбу за выкананне пастановы ЦК ВКП(б) аб рабоце вышэйшай школы, гэта значыць на барацьбу за выдатную вучобу, за разгортванне навукова-даследчай работы студэнцкіх гурткоў, за павышэнне культурна-палітычнага ўзроўню, за падняцце ваенна-фізкультурнай работы — вось у асноўным тыя аб'екты, на выкананне якіх профарганізацыя павінна накіраваць усе віды сваей работы, якія павінны былі знайсці сваё адлюстраванне ў соцыялістычных самаабавязацельствах студэнтаў.

Толькі гультайствам і бяздзейнасцю, якія пануюць у профарганізацыі пачынаючы ад праформа курса і канчаючы прафкомам можна растлумачыць, што значная частка соцыялістычных дагавароў студэнтаў у лепшай меры—фіксацыя прамых абавязкаў студэнта. Напрыклад, дагавор студэнтаў фізмата **Пруднікава і Краўцова** і хімфака **Дзем'яновіча** «1. Здаць усе дысцыпліны на 'здавальняюча. 2. Акуратна наведваць палітзаняткі, а таксама прымаць удзел у палітзанятках». Часта бяруць агульныя і неканкрэтныя абавязкі: «быць культурным», «добра вучыцца», «не мець дрэнных адзнак». Вось, напрыклад, пункт з дагавора студэнта фізмата **Путана, Брыша** і **Атрашэнка** «не мець дрэнных адзнак», «кожны дзень чытаць газеты», «культурна весці сябе як у сценах універсітэта, так і у інтэрнаце».

Вось абавязкі студэнтаў хімфака — **Науменка, Каршука і Канаваленка.**

«1. Мы выше именованы студэнты берем на сибя следуем обавизательства, как то, здать оргоническую химию жирный ряд не ниже чем удолетворительно сторатся максимум на отлично».

Не гаворачы аб пабудове сказаў, гэта соцумова на адной старонцы сшытка мае 27 памылак.

Больш таго, ёсць самаабавязкі, апашляючыя соцыялістычнае спаборніцтва: **«посещать кино, театр, как всегда, читать литературу классиков побольше прежнего.** Пока лежит зима кататься на лыжах, коньках, последнее если возможно.

подпис **(Косар)**

подпис **(Харлан)»**

Мы маем такое становішча, што ў гэтым важнейшым мерапрыемстве — разгортванні соцспаборніцтва, нашы выдатнікі вучобы не з'яўляюцца прыкладам для астатніх студэнтаў. Вось пункты дагавора выдатніка фізмата **Шаліма А., Скарабагатага,** хімфак — **Зіміонка.**

«1. Здаць не менш паловы ўсіх прадметаў на «выдатна». 2. Уважліва слухаць лекцыі.»

Нават профсаюзныя работнікі факультэту лічаць неабходным свае прамыя абавязкі перад абраннікамі зафіксаваць у соцдагаворы. Праформ фізмата **Цукерман** абавязуецца: «Жывым канкрэтным кіраўніцтвам работы профбюро забяспечыць за факультэтам пераходнае **знамя».**

Нукіна—праформ хімфака, бярэ абавязкі: «За час на 1 красавіка ўпарадачыць становішча друку, правесці падрыхтоўку да навукова-даследчай канферэнцыі. Узмацніць становішча профпалітсеці.»

Дошкі соцспаборніцтва, фота-вітрыны, бюлетні, газеты, якія адлюстроўвалі-б ход выканання соцдагавароў на факультэтах адсутнічаюць.

Соцспаборніцтва пачынаецца з аб'явы ў час перапынку праформа курса аб неабходнасці заключыць соцумовы, і канчаецца зборам дагавараў на хаванне, як каштоўнасцей. Прычым значная частка іх бессэнсоўныя, непісьменныя, на кавалачках паперы.

З вышэй прыведзеных прыкладаў відаць, што многія студэнты да соцспаборніцтва адносяцца фармальна. У нас ёсць значная частка дагавораў, якія апашляюць соцспаборніцтва. А мы павінны ў бліжэйшы час разгарнуць сапраўды соцыялістычнае спаборніцтва.

К. РАМАШКА.

ХРОНІКА

Складзена агульнауніверсітэцкая **камісія па падрыхтоўцы да 1 мая.** Камісіяй выпрацаван план і пачата падрыхтоўка да свята.

* * *

5 красавіка адбудзецца агульнауніверсітэцкі **дыспут** на раману **Остроўснага «Рожденные бурей».** Уступнае слова скажа тав. **Маслоўскі** (АН БССР).

* * *

У красавіку месяцы акадэмік Вальфсон прачытае даклад для студэнтаў універсітэта на тэму «Крытыка расавай тэорыі фашызма».

* * *

22 красавіка праводзіцца **канферэнцыя студэнцкіх навукова-даследчых гурткоў.** На канферэнцыі будзе заслухан даклад аб становішчы навукова-даследчай работы па універсітэту, інфармацыі асобных гурткоў аб праробленай рабоце. Будуць намечаны шляхі далейшай работы.

* * *

На заклік радыста-ордэнаносца Крэнкеля: **«вывучаць радыё-справу»** на фізмаце арганізавана школа радыстаў-кароткахвальнікаў.

У школе займаецца 25 чалавек.

* * *

У БДУ арганізавана **школа вадзіцеляў аўтамашын** на 50 чалавек. Школа будзе абслугоўвацца аўтамашынай аддзела фізкультуры горсовета. Запіс у тав. **Лазінскага** (фізмат).

ЗАМЕСТ ФЕЛЬЕТОНА

БЮРАКРАТЫ

Кіраўнік ваеннай работы рабфака пры Беларускім Дзяржаўным Універсітэце тав. Аўчыннікаў, скарыстаўшы ўсе магчымыя і немагчымыя сродкі барацьбы з сваім бліжэйшым калегай па рабоце — кіраўніком ваеннай работы БДУ тав. Спегальскім, рашыў зрабіць апошні рашучы выстрал. Спачатку ён прасіў калегу — калега не ўпрасім. Даказваў — не ўздзейнічала. Патрабаваў — калега заставаўся непахісным... Потым усё пачыналася спачатку. Да канца так і не даходзіла.

Выведзены з сябе, Аўчыннікаў рашыў пакончыць з гэтай доўгай і нуднай гісторыяй дакладной дырэктару рабфака тав. Краўцову. Выліў усе пачуцці абурэння на паперку (папера ўсё цярпіць!), для большай важнасці перадрукаваў гэта на машынцы і аддаў дырэктару.

— Хай робяць як хочуць. Мая справа скончана — рашыў Аўчыннікаў.

Аднак справа на гэтым... толькі пачалася.

Тав. Краўцоў, прабегшы вачыма па дакладной і доўга не думаючы, важна намачыў ручку ў чырвонае чарніла і на дакладной паявілася **першая** рэзалюцыя. Спецыяльна адзначым — **першая,** бо на лёс гэтай маленькай дакладной выпаў гонар атрымаць поўдзесятка рэзалюцый. Яе спісалі з усіх бакоў і ў розных напрамках.

«Рэктару БДУ
Прашу вырашыць
узнятае пытанне
подпіс (Краўцоў)
23-III—37 г.».

Кур'ер паляцеў у агульную канцэлярыю і... праз два дні паявілася наступная рэзалюцыя:

«т. Спегальскаму
в чем дело?
подпіс (Лоцманаў)
25-III—37 г.».

Тав. Спегальскі не парушыў стыль работы свайго начальства. Ён таксама, не падымаючыся з крэсла, прыклаў руку да гэтай злопалучнай дакладной. Але ён чалавек больш шырокай натуры. Ён не будзе пісаць рэзалюцыю з двух слоў, «в чем дело», напрыклад. Пісаць дык ужо пісаць...

У першую чаргу ён узяўся за выпраўленне памылак. Першы сказ ён увесь падкрэсліў і, зрабіўшы зноску ўнізе, напісаў: «А где же главное предложение этой фразы». Але што гэта папраўка ў параўнанні з тым, што прыйшлося выпраўляць Спегальскаму далей.

Вы ўявіце сабе толькі, (як гэта цяжка!) далей ішла гутарка аб самім Спегальскім, і гэта не так важна, галоўнае, што яго чын «военный руководитель БГУ» быў напісан з малой літары.

Ну, тут ужо нельга было **вытрымаць.** І раз'юшаны такім «наглым» замахам на аўтарытэт «яго вялікасці» — самаго Спегальскага, тоўстымі лініямі напісаў дзве вялікія літары «В» і «Р» і падкрэсліў гэту «грубейшую памылку» двумя лініямі, цаціснуўшы з усёй злосцю на ручку з пяром (ім прышлося ўвесь гнеў на сваіх плячах перанесці).

Не будзем далёка залазіць у гэтыя лінгвістычныя справы. Усім добра вядома, што граматеі яны аднолькавыя. Спегальскі сам зрабіў у сваім рапарце начальству... 9 грубых граматычных і стылістычных памылак.

Але аб чванстве, самахвальстве і самарэкламе «Военного Руководителя» сказаць трэба асобна. Гэтымі хваробамі Спегальскі хварэе і вельмі моцна. Чым хутчэй ён зоймецца лячэннем гэтых хвароб, якія нічога агульнага не маюць з якасцямі сумленных грамадзян соцыялістычнай радзімы, тым лепш. Гэтага не разумее і не хоча разумець вяльможа з ваеннай кафедры БДУ.

Падарожжа дакладной на гэтым не скончылася. 26 сакавіка на ёй паявілася яшчэ адна рэзалюцыя. Спісаўшы паперку з двух бакоў рэзалюцыямі, тав. Лоцманаву прышлося чарговую рэзалюцыю пісаць ужо па верху рэзалюцыі. Дослоўна яе так і не змаглі прачытаць. Але сэнс яе: «Спегальскаму, давайце... на працягу 12 дзён».

Аб чым-жа спрачалася высокапастаўленае начальства з такім пылам і захапленнем?

Гутарка ішла аб трох вучэбных вінтоўках і двух станках для ваеннай падрыхтоўкі студэнтаў рабфака. У БДУ гэтых рэчаў упаўне дастаткова. Ніколі яны адначасова ўсе не скарыстоўваюцца: даць іх для рабфака не толькі можна было, **але** і патрэбна было.

Аднак зусім інакш разважаюць бяздушныя бюракраты і чыноўнікі тыпу Спегальскі і К°. Яны заўсёды гатовы любую жывую справу патапіць у патоках слоў і пахаваць у кіпах папер. Гэты «ваенрук» гатоў быў сарваць ваенную падрыхтоўку соцень студэнтаў рабфака з-за беспрынцыповых, нікому не патрэбных спрэчак, добра ведаючы, што зараз гэтых вінтовак няма дзе дастаць і за грошы.

Гэта адзін з маленькіх прыкладаў, які характарызуе ўсю работу вышэйпералічаных «герояў» папяровай вайны.

Вельмі рана аляпеў дырэктар рабфака тав. **Краўцоў,** які палічыў за лепшае тыдзень перастрэльвацца паперкамі, чым без усякіх афіцыйных дакладных і рэзалюцый спусціцца на 1—2 наверхі ніжэй і вырашыць гэту справу. Не робіць гонару гэта справа і тав. Лоцманаву.

Перапіску павінен закончыць партком БДУ. Ён павінен сказаць сваё слова аб стылі работы комуністаў Краўцова і Лоцманава.

Ф. КАНСТАНЦІНАЎ.

Пасля нашага выступлення

Рэктарат універсітэта паведаміў нам, што да швейцара Балашэвіча, аб якім мы пісалі у газеце «За ленінскія кадры» № 6 пад загалоўкам «Убраць хулігана» прыняты меры. Швейцару Балашэвічу аб'яўлена вымова і ён пераведзен у другі корпус на работу.

Мінск, друкарня «Звязды». Тыраж 1.000. Горліт № 699 Адказны рэдактар С. О. ОДЗІНЕЦ.